

จดหมายข่าว

พลังใบ

ก้าวใหม่การวิจัยและพัฒนาการเกษตร

ปีที่ 23 ฉบับที่ 6 ประจำเดือน มีนาคม พ.ศ. 2564

ISSN 1513-0010

มวนพิษตา

2

ขอบคุณด้วยคน

- ศูนย์ชีวภัณฑ์ชุมชน
“ชีวภัณฑ์พร้อมใช้ ให้บริการโดยชุมชน”

6

ฉีกซอง

- CPTPP ความตกลงที่ท้าทาย

14

รายงาน

- หนอนผีเสื้อขนไหมมะเขือเทศ

16

จากโต๊ะบอโก

- การตรวจประเมิน ตรวจต่ออายุ ตรวจติดตามผล เพื่อการ
รับรองแหล่งผลิต GAP พืช และการผลิตพืชอินทรีย์

ศูนย์ชีวภัณฑ์ชุมชน

"ชีวภัณฑ์พร้อมใช้ ให้บริการโดยชุมชน"

นวลศรี โชตินันท์

ชีวภัณฑ์ทางการเกษตร เป็นเทคโนโลยีที่น่าจับจ้อง ครอบคลุมทั้งระดับชาติ และสากลจากพืชมาใช้ในการป้องกันกำจัดโรค แมลง ศัตรูพืช ปัจจุบันมีผลงานวิจัยและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ออกมามากมาย และที่นิยมใช้ทางการเกษตร ได้แก่ ชีวภัณฑ์เพื่อป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เชื้อราไตรโคเดอร์มา เชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส ซับทิลิส DOA 24 บาซิลลัส ซับทิลิส 20 W16 เห็ดเรืองแสงสีส้ม เป็นต้น ชีวภัณฑ์กำจัดแมลง เช่น เชื้อราเมตาโรเซียม เชื้อราบีโวเวอเรีย เชื้อไวรัส NPV สัตว์/แมลง/ศัตรูธรรมชาติ เช่น ไล่เดือนพอย มวนพิฆาต แมลงหางหนีบ แตนเบียนต่าง ๆ สารสกัดจากพืช เช่น สะเดา สาบเสือ ชีวภัณฑ์กำจัดหนู เช่น โปรโตซัว เป็นต้น

ชีวภัณฑ์จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากทั้งในด้านของการนำมาใช้ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช และเป็นทางเลือกที่มีความปลอดภัยกว่าการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ปัจจุบันพบปัญหาสารพิษตกค้างในผลผลิต เป็นอันตรายต่อผู้ผลิต ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม

ความนิยมใช้ชีวภัณฑ์ของเกษตรกรในปัจจุบันได้รับความสนใจมากขึ้น แต่ยังคงอยู่ในวงจำกัด ไม่แพร่หลาย ซึ่งขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น เกษตรกรยังมีความรู้ความเข้าใจน้อย จึงยังไม่มีกรรมนำมาใช้ประโยชน์ หรือนำมาใช้งานไม่ถูกต้อง จึงทำให้มีประสิทธิภาพต่ำ และที่สำคัญคือความไม่สะดวกในการจัดหามาใช้งาน เนื่องจากมีการผลิตเชิงการค้าที่น้อย ชีวภัณฑ์หลายชนิดต้องไปขอจากหน่วยงานราชการที่อยู่ห่างไกล ไม่สามารถผลิตเองได้เนื่องจากมีขั้นตอนการผลิตที่ยากและซับซ้อน เป็นต้น

นายธัชชาวินท์ สระอุโน ผู้เชี่ยวชาญ สวพ.8 จ.สงขลา
กับเกษตรกรเจ้าของศูนย์ชีวภัณฑ์

คณะนักวิจัยและส่งเสริม ของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 จังหวัดสงขลา (สวพ.8) กรมวิชาการเกษตร และนักส่งเสริมการเกษตร สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 5 จังหวัดสงขลา (สกก.5) กรมส่งเสริมการเกษตร นำโดย นายธัชชาวินท์ สระอุโน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการผลิตพืชที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง สวพ.8 ได้เล็งเห็นถึงปัญหาและความจำเป็นดังกล่าวนี้ จึงได้มีความคิดริเริ่มในการพัฒนารูปแบบการจัดการชีวภัณฑ์ของชุมชนขึ้นมาโดยทดลองจัดตั้ง **“ศูนย์ชีวภัณฑ์ชุมชน” (ศชช.)** บนคำขวัญที่ว่า **“ชีวภัณฑ์พร้อมใช้ให้บริการโดยชุมชน”** โดยสถานที่ตั้งศูนย์ชีวภัณฑ์ชุมชนแห่งแรกอยู่ที่

เกษตรกรเจ้าของศูนย์ชีวภัณฑ์ให้คำแนะนำแก่ผู้มาขอรับชีวภัณฑ์

เปิดศูนย์ชีวภัณฑ์

ชุมชนป่าขาดโมเดล บ้านนายมนุญ ยศปัญญา เลขที่ 80 หมู่ที่ 3 ตำบลป่าขาด อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นเกษตรกรที่ทำเกษตรอินทรีย์ และมีความต้องการใช้ชีวภัณฑ์ในการปลูกพืช

"ศูนย์ชีวภัณฑ์ชุมชน" ให้บริการ โดยชุมชน

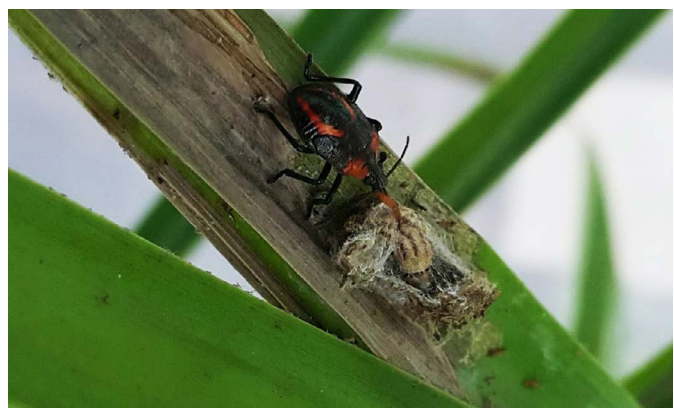
นายธัชธาวินท์ กล่าวว่ ศูนย์ชีวภัณฑ์ชุมชน จะเป็นสถานที่ให้บริการแจกจ่ายชีวภัณฑ์แก่เกษตรกรที่ตั้งในชุมชน จะทำให้เกษตรกรไม่ต้องเสียเวลาและไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรับชีวภัณฑ์ที่หน่วยงานราชการที่อยู่ไกล นอกจากนั้นยังเป็นศูนย์การอบรมให้ความรู้ โดย สวพ.8 จ.สงขลา จะเป็นผู้อบรมเกษตรกรเจ้าของศูนย์ให้มีความรู้ด้านชีวภัณฑ์จนสามารถให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่เพื่อนบ้านได้ เสมือนเป็นเภสัชกร/หมอพืช/ประจำร้าน อบรมให้เกษตรกรที่สนใจให้มีความรู้ สามารถผลิตชีวภัณฑ์บางชนิดเพื่อไว้ใช้เอง หรือแจกจ่ายให้เพื่อนบ้าน และจะมีเบอร์โทรศัพท์ของเจ้าหน้าที่ให้เกษตรกรสามารถขอคำปรึกษาได้ตลอดเวลา นอกจากนั้นยังจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายผู้ใช้ชีวภัณฑ์ และส่งเสริมสินค้าปลอดภัยเข้าสู่ตลาดด้วย

นายจิระ สุวรรณประเสริฐ ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 กรมวิชาการเกษตร กล่าวเพิ่มเติมว่า ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสงขลา (สวพ.สงขลา) และศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช (ศอท.) จังหวัดสงขลา กรมส่งเสริมการเกษตรจะทำหน้าที่เป็นหน่วยผลิตชีวภัณฑ์ จัดเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำสนับสนุนให้กับศูนย์ชีวภัณฑ์ชุมชน ซึ่งจะช่วยให้เทคโนโลยีด้านชีวภัณฑ์ถึงมือเกษตรกรได้ง่ายและกว้างขวางยิ่งขึ้น เป็นการสนองนโยบายรัฐบาลด้านอาหารปลอดภัย และช่วยลดผลกระทบที่เกิดจากสารพิษตกค้างทางการเกษตรได้อีกทางหนึ่ง

นายธัชธาวินท์ สระอุณ ผู้เชี่ยวชาญฯ สวพ.8 เล่าว่า ศูนย์ชีวภัณฑ์ชุมชน (ศชช.) จะประกอบด้วย อาคารสถานที่ตั้งป้ายศูนย์ ชีวภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ โปสเตอร์ แผ่นพับให้ความรู้ให้คำแนะนำ สมุดเบิกจ่ายที่มีรายละเอียดให้เจ้าหน้าที่ติดต่อกลับ เบอร์โทรศัพท์เจ้าหน้าที่ที่จะให้เกษตรกรขอคำปรึกษา

การส่งเสริมการใช้ชีวภัณฑ์ของ ศชช. จะทำอย่างเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสงขลา และศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช จะผลิตชีวภัณฑ์ต่าง ๆ และนำมาวางไว้ที่ ศชช. เกษตรกรมาเบิกจ่ายพร้อมกับศึกษาวิธีการใช้จากแผ่นพับ โปสเตอร์ ปรึกษาเกษตรกรผู้ดูแลศูนย์หรือโทรปรึกษาเจ้าหน้าที่ได้ เมื่อเกษตรกรนำไปใช้ในการปลูกพืชแล้วหากพบว่าไม้ประเด้นที่ต้องขอคำแนะนำเพิ่มเติมก็สามารถโทรสอบถามเจ้าหน้าที่ หรือขอเจ้าหน้าที่ลงไปติดตามแก้ปัญหาในแปลงเกษตรกรเพิ่มเติม นอกจากนั้นยังมีการอบรมให้เกษตรกรมีความรู้เพิ่มขึ้นให้สามารถผลิตใช้เอง หรือรวมกลุ่มผลิตไว้บริการแก่สมาชิกได้

ศูนย์ชีวภัณฑ์ชุมชน ที่จัดตั้งขึ้นนี้ เป็นศูนย์ทดลองการพัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการชีวภัณฑ์ ภายใต้แผนงานวิจัยทดลองขยายการผลิตแปลงใหญ่และถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชที่เหมาะสมกับสภาพภูมิสังคมของเกษตรกร เพื่อนำไปสู่ความเข้มแข็งของสังคมเกษตร โครงการขับเคลื่อนผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ สวพ.8 กรมวิชาการเกษตร และโครงการพัฒนาเทคโนโลยีการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานโดยเน้นการใช้ชีวภัณฑ์ในพื้นที่ชุมชนต้นแบบ จังหวัดสงขลา ร่วมกับ ศอท.สงขลา ส่วนการขยายสาขาของศูนย์ชีวภัณฑ์ชุมชน ต่อไปนั้น จะพิจารณาจากความต้องการใช้จริงของชุมชนเป็นหลัก นายธัชธาวินท์ กล่าว

ชีวภัณฑ์พร้อมใช้ ให้บริการโดยชุมชน

ศูนย์ชีวภัณฑ์ชุมชน

ศูนย์ตำบลป่าขาด (นำร่องสาขาที่ 1)

นายมนูญ ขศปัญญา 80 หมู่ 3 ต.ป่าขาด อ.สิงหนคร จ.สงขลา

ชีวภัณฑ์ ป้องกันกำจัดโรคแมลง

- เช่น เชื้อไตรโคเดอร์มา
- เชื้อเมตาไรเซียม
- เชื้อบีเวอร์เรีย
- เชื้อบีเอส
- เห็ดเรืองแสงสิรินทรีย์
- ไส้เดือนฝอย
- แมลงศัตรูธรรมชาติ
- สารสกัดสะเดา เป็นต้น

1. ให้บริการ แจก ง่าย ชิวภัณฑ์
2. ฝึกอบรม ให้ความรู้ ให้คำปรึกษา
3. ผลิต ขยาย ชิวภัณฑ์
4. พัฒนามาตรฐาน / เครือข่ายผู้ใช้ชีวภัณฑ์

สนับสนุนโดย ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสงขลา
 สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8
 กรมวิชาการเกษตร
 ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช
 จังหวัดสงขลา
 สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 5
 กรมส่งเสริมการเกษตร

สนใจจัดตั้ง " ศูนย์ชีวภัณฑ์ชุมชน"
 สอบถามรายละเอียดได้ที่สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 จังหวัดสงขลา
 โทร.0 7445 9077

ภายใต้ความร่วมมือ การวิจัยและส่งเสริมเกษตรเชิงพื้นที่

CPTPP

ความตกลงที่ท้าทาย

อังคณา สุวรรณกุล

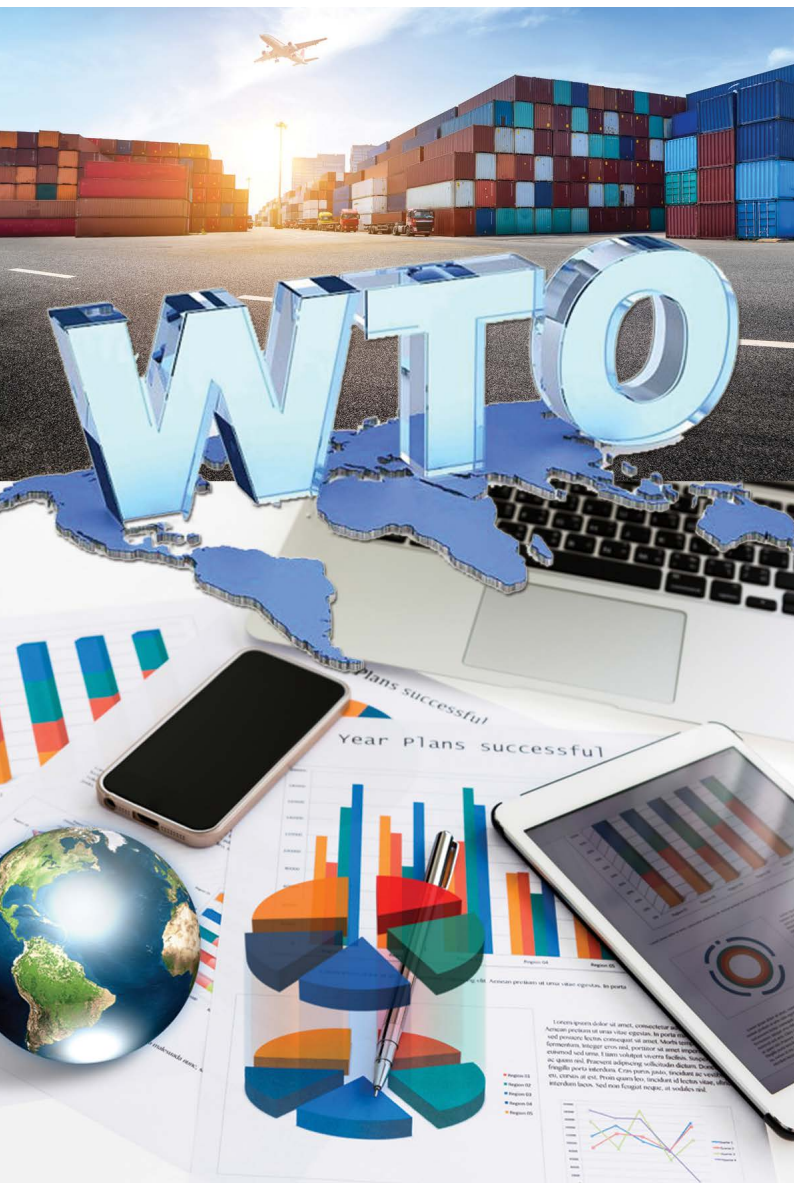
ย่างเข้าสู่เดือนที่สามของปี 2564 พร้อมกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) มาถึงจุดที่หลายฝ่ายวิเคราะห์ว่าน่าจะควบคุมได้ เนื่องจากวัคซีนดังกล่าวได้ทยอยฉีดให้กับประชากรโลกในหลาย ๆ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยของเราด้วยที่เริ่มทยอยฉีดในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง คาดกันว่าประสิทธิภาพของวัคซีนจะทำให้สามารถควบคุมการระบาดของเชื้อไวรัสได้ในที่สุด แต่คงต้องใช้ระยะเวลาที่พอสมควร พกติดกรรมใส่ Mask ล้างมือ อยู่ห่าง ๆ ใช้ช้อนตนเอง จึงยังเป็นสิ่งจำเป็น ณ เวลานี้

เมื่อสถานการณ์ของการแพร่ระบาดดังกล่าวเริ่มมีทิศทางที่ดีขึ้น อีกทั้งชาติมหาอำนาจเปลี่ยนข้ออำนาจทางการเมือง และการถดถอยของภาวะเศรษฐกิจ เส้นทางการพัฒนาเศรษฐกิจให้ขับเคลื่อนไปข้างหน้าจึงเริ่มขยับตามกันมา หลาย ๆ อย่างจะไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป มีผู้รู้ท่านหนึ่งเล่าให้ฟังว่าเป็นการยากที่สหรัฐอเมริกาและจีนจะจับมือกันได้แบบแน่นอน แต่มีความเป็นไปได้สูงที่สหรัฐอเมริกาก็จะใช้ยุทธวิธีในการปิดล้อมทางเศรษฐกิจกับจีน ด้วยการหาพันธมิตรทางการค้าใหม่ ๆ หรือกระชับความสัมพันธ์กับพันธมิตรเดิม ๆ ที่รายล้อมจีนให้แน่นแฟ้นมากขึ้นไปอีก จึงเป็นโอกาสของกลุ่มประเทศในเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่จะแสวงหาผลประโยชน์สูงสุดจากทิศทางทางการค้าที่เปลี่ยนไป เช่นเดียวกับเป็นความท้าทายของกลุ่มประเทศดังกล่าวที่จะบริหารความสัมพันธ์ระหว่างมหาอำนาจทั้งสองฝ่าย

“ฉีกซอง” ฉบับนี้ ขอนำท่านผู้อ่านไปทำความรู้จักกับความตกลงการค้าเสรีฉบับที่ร้อนระอุสำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย ถึงกับถูกถอดออกจากการประชุมคณะรัฐมนตรีมาแล้วเมื่อราวกลางปีที่ผ่านมามี “ความตกลง CPTPP” ท้าทายเพียงใด โปรดติดตาม

WTO-FTA ระดับโลก

เป็นที่ทราบกันดีว่า ในยุคก่อนการค้าระหว่างประเทศจะใช้กำแพงภาษีเป็นเครื่องมือในการปกป้องการค้าของแต่ละประเทศ จนกระทั่งเกิดองค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีพัฒนาการมาจากการทำความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าหรือแอกดต์ (General Agreement on Tariffs and Trade: GATT) เมื่อปี พ.ศ. 2490 ในขณะนั้น ยังไม่มีสถานะเป็นสถาบันจนกระทั่งการเจรจาการค้ารอบอุรุกวัยสิ้นสุดลง และผลการเจรจาส่วนหนึ่ง คือ การก่อตั้ง WTO ขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2538 มีสมาชิกเริ่มแรก 81 ประเทศ ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิก WTO เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2538 เป็นสมาชิกลำดับที่ 59 มีสถานะเป็นสมาชิกก่อตั้ง ปัจจุบัน WTO มีสมาชิกทั้งหมด 161 ประเทศ และประเทศผู้สังเกตการณ์ 25 ประเทศ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ กรุงเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์

การเกิดขึ้นของ WTO มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าที่เป็นธรรม (fair competition) ประเทศสมาชิกสามารถเก็บภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน จากสินค้านำเข้าได้ หากมีการไต่สวนตามกฎหมายของ WTO แล้วพบว่า ประเทศผู้ส่งออกมีการทุ่มตลาด หรือให้การอุดหนุนจริง และก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน นอกจากนี้ ยังห้ามไม่ให้ประเทศสมาชิกอุดหนุนการผลิตและการส่งออกจนบิดเบือนกลไกตลาด รวมถึงให้มีการรวมกลุ่มทางการค้าเพื่อลดภาษีระหว่างกันได้ หากมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายการค้า แต่มีเงื่อนไขว่าการรวมกลุ่มต้องไม่มีจุดประสงค์เพื่อกีดกันการนำเข้าสินค้าจากประเทศนอกกลุ่ม (no trade blocs) และเมื่อรวมกลุ่มกันแล้วต้องไม่กระทบต่อผลประโยชน์เดิมของประเทศนอกกลุ่ม อีกทั้งกำหนดมีกระบวนการยุติข้อพิพาททางการค้า (trade dispute settlement mechanism) เมื่อมีกรณีข้อขัดแย้งทางการค้า ให้หารือเพื่อหาทางยุติข้อพิพาท หากไม่สามารถหาข้อสรุปได้ ให้นำเรื่องเข้าสู่กระบวนการยุติข้อพิพาทของ WTO โดยการยื่นเรื่องต่อองค์กรระงับข้อพิพาท (dispute settlement body: DSB) ของ WTO เพื่อจัดตั้งคณะผู้พิจารณาชั้นพิจารณากรณีดังกล่าว และรายงานผลให้ประเทศสมาชิกอื่นร่วมกันพิจารณาบังคับให้เป็นไปตามผลการพิจารณาของคณะผู้พิจารณา หากไม่ปฏิบัติตามคำตัดสิน ประเทศผู้เสียหายสามารถทำการตอบโต้ทางการค้าได้ และให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศกำลังพัฒนาในการปฏิบัติตามพันธกรณี (special and differential treatment: S&D) ผ่อนผันให้ประเทศกำลังพัฒนา มีระยะเวลาในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่ยาวนานกว่า จำกัดการนำเข้าได้หากมีจุดประสงค์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และรักษาเสถียรภาพดุลการชำระเงิน และให้โอกาสประเทศพัฒนาแล้วให้สิทธิพิเศษทางศุลกากร (GSP) แก่ประเทศกำลังพัฒนาได้ แม้จะขัดกับหลัก MFN ก็ตาม

จะเห็นได้ว่า การก่อตั้งองค์การการค้าโลก นับเป็นความสำเร็จครั้งสำคัญของการเจรจาการค้าระดับพหุภาคี อย่างไรก็ตาม โดยที่การตัดสินใจในกรอบ WTO ยึดหลัก ฉันทามติของสมาชิกซึ่งมีจำนวนรวมกันกว่าร้อยประเทศและใช้ระบบ single undertaking ทำให้การเจรจา เป็นไปอย่าง เชื่องช้าและเป็นไปได้ยากยิ่งที่จะตกลงกันในประเด็นใหม่ ๆ ดังนั้น เมื่อการเจรจารอบโตฮอาไม่สามารถบรรลุผลตาม เป้าหมาย สหรัฐอเมริกา และอีกหลายประเทศจึงหันไปให้ความสำคัญกับการเจรจาความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement: FTA) หรือการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ในกรอบที่เล็กกว่าควบคู่ไปกับการเจรจารอบโตฮอา ซึ่งความตกลง WTO ยอมรับการทำ FTA ในรูปแบบดังกล่าวภายใต้ หลักการและเงื่อนไขที่กำหนด โดยตามสถิติที่มีการแจ้ง ต่อ WTO ณ เดือนเมษายน 2563 มี FTA ที่มีผลใช้บังคับ รวม 303 ฉบับ โดยมากที่สุดในช่วงประมาณปี 2550 เฉลี่ย ประมาณปีละกว่า 10 ฉบับ

สำหรับแนวโน้มในช่วงประมาณ 10 ปีที่ผ่านมา การจัดทำ FTA ได้เริ่มชะลอตัวลงในแง่จำนวน และเริ่มเปลี่ยนรูปแบบจากการทำ FTA ทวิภาคีไปสู่การเจรจาจัดทำความตกลงระดับภูมิภาคที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ (Mega-Regional Agreements) อาทิ CPTPP, RCEP, United States-Mexico-Canada Agreement (USMCA) ตลอดจน FTA ระหว่าง สหภาพยุโรปกับคู่ค้าสำคัญต่าง ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และเวียดนาม นอกจากนี้ Mega-Regional Agreements ยุคใหม่ยังมี ลักษณะอีกประการหนึ่งที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า การเปิดตลาดระดับสูงสุดคือการมุ่งเน้นกำหนด กฎเกณฑ์ทางการค้าที่มีมาตรฐานสูง รวมถึงบรรจุ ประเด็นที่ยังไม่สามารถตกลงกันได้ในเวทีพหุภาคี อาทิ การคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา มาตรฐานแรงงาน การแข่งขันทางการค้า รวมถึงเรื่อง รัฐวิสาหกิจ พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ และสิ่งแวดล้อม เป็นเครื่องมือที่ผู้เล่นสำคัญ ๆ ในเวทีการค้าโลก เช่น สหรัฐอเมริกาหรือสหภาพยุโรป ใช้ในการเป็นผู้นำ ด้านกฎเกณฑ์โดยการกำหนดมาตรฐานให้คู่ค้าของตนปฏิบัติตามเงื่อนไข การเข้าถึงตลาดหรือการใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจจึงไม่ได้อยู่ที่ การลดภาษีศุลกากรเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงการ ยกกระดับมาตรฐานที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางการค้าให้ สอดคล้องกับมาตรฐานที่แตกต่างกันไปในแต่ละกรอบ ด้วย

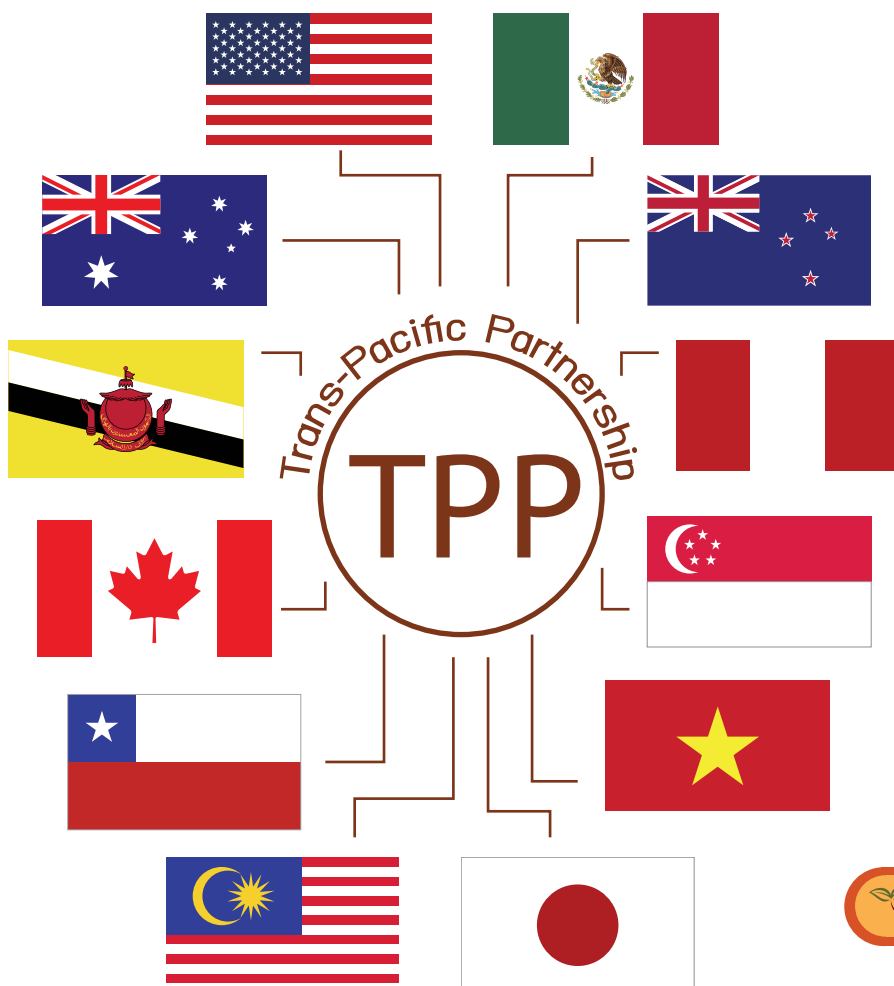

<https://www.isranews.org/article/isranews-article/77415-cu-77415.html>

จุดเปลี่ยนสำคัญอีกประการหนึ่งคือการเข้าเป็นสมาชิก WTO ของจีนในปี 2544 ซึ่งเป็นการตัดสินใจ ของจีน ที่จะเข้าร่วมแข่งขันภายใต้กติกาสากล โดยแม้ว่าจีนต้องเจรจาและปรับเปลี่ยนตัวเองอย่างมาก แต่ก็ทำให้สินค้าราคา ถูกที่ผลิตในจีนสามารถเข้าถึงตลาดโลกได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้จีน ก้าวเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ของโลก ได้ดุลการค้ากับประเทศ คู่ค้าจำนวนมาก โดยเฉพาะกับสหรัฐอเมริกาที่ขาดดุลการค้า มหาศาลกับจีน นำไปสู่ความขัดแย้งทางการค้า การหันเหไป สู่ลัทธิปกป้องและภาวะชะงักงันของกลไกระบบข้อพิพาทของ WTO ในปัจจุบัน

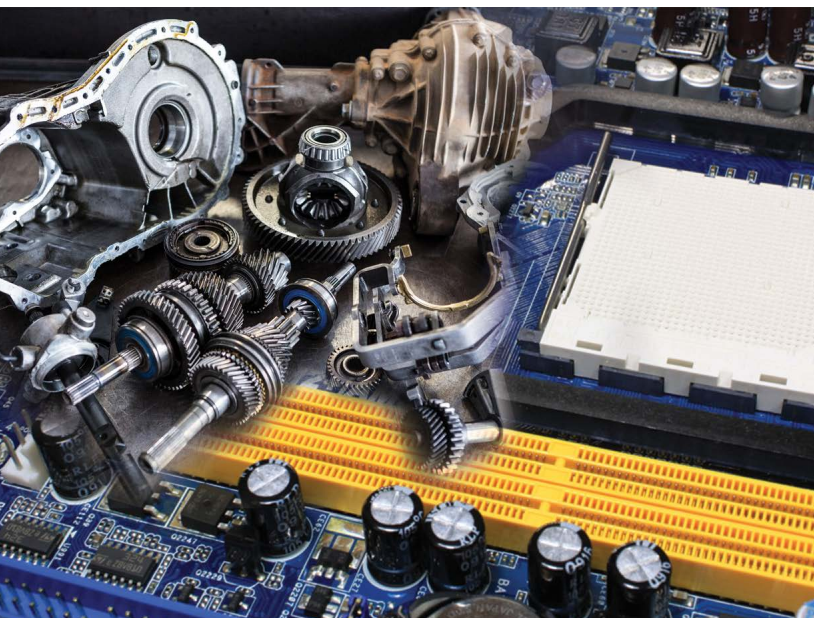
TPP คู่ CPTPP

การเจรจาความตกลง Trans-Pacific Partnership (TPP) เป็นความตกลงที่ต่อยอดมาจากความตกลง Trans-Pacific Strategic Economic Partnership Agreement ระหว่าง 4 ประเทศสมาชิก ได้แก่ บรูไน ซิลิโนวีแลนด์ และสิงคโปร์ หรือที่เรียกว่าความตกลง P4 ซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2549 ต่อมาในปี 2551สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย เปรู และเวียดนาม ได้เข้าร่วมการเจรจา P4 และขยายกรอบการเจรจาออกมาเป็นความตกลง Trans-Pacific Partnership (TPP) โดยมีสมาชิกรวม 12 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย บรูไน แคนาดา ซิลี มาเลเซีย เม็กซิโก นิวซีแลนด์ เปรู สิงคโปร์ เวียดนาม และญี่ปุ่น โดยพบว่าขนาดเศรษฐกิจและมูลค่าทางการค้าของตลาด TPP มีมูลค่า GDP รวมประมาณ 28 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 40 ของ GDP โลก มีมูลค่าการค้ารวม 12 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ของมูลค่าการค้าทั้งหมดของโลก และเป็นตลาดที่มีจำนวนประชากรรวมกว่า 800 ล้านคน ณ เวลาดังกล่าว ทำให้ TPP เป็นข้อตกลงเขตการค้าเสรีที่ใหญ่ที่สุดของโลก โดยบรรลุข้อตกลงเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2558 หลังเจรจานาน 7 ปี และลงนามเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2559 ณ เมือง Auckland ประเทศนิวซีแลนด์ เป็นความตกลงทางการค้าที่มีเนื้อหาสูงถึง 7 พันกว่าหน้า จึงเป็นความตกลงที่ไม่ธรรมดา

ความตกลง TPP ดังกล่าวถือเป็นต้นแบบความตกลงเขตการค้าเสรีภายในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่มี “เนื้อหาครอบคลุมและมีมาตรฐานสูง” มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเสรีการค้าในสินค้าและบริการเกือบทุกประเภท และยกระดับมาตรฐานการค้าในเศรษฐกิจยุคใหม่ ซึ่งคุณลักษณะ 5 ประการ ซึ่งทำให้ความตกลง TPP เป็นต้นแบบของการเปิดเสรีในเศรษฐกิจยุคใหม่ในทศวรรษที่ 21 ที่มีมาตรฐานสูง ประกอบด้วย (1) Comprehensive Market Access โดยยกเลิกหรือลดภาษีนำเข้าและมาตรการกีดกันทางค้าที่ไม่ใช่ภาษีทุกสาขาทั้งสินค้าและบริการ รวมถึงลดมาตรการกีดกันด้านการลงทุนและธุรกิจบริการ เพื่อสร้างและแสวงหาผลประโยชน์ให้กับนักธุรกิจ แรงงาน และผู้บริโภค (2) Regional Approach to Commitment ส่งเสริมและพัฒนาห่วงโซ่อุปทานและการผลิตที่ครอบคลุมภาคีทุกประเทศให้เกิดความเชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างการจ้างงาน ยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และความสอดคล้องของกฎระเบียบการค้าในภูมิภาค (3) Addressing New Trade Challenges สนับสนุนการคิดค้นนวัตกรรม การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการแข่งขันเสรีตลอดจนการพัฒนาาระบบเศรษฐกิจดิจิทัล และบทบาทของรัฐวิสาหกิจในเศรษฐกิจโลก (4) Inclusive Trade มุ่งให้ประเทศภาคีในภูมิภาคที่มีขนาดและระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันได้รับสิทธิประโยชน์ทางการค้าจากความตกลงอย่างเท่าเทียมและเต็มที่ ผ่านการสร้างศักยภาพธุรกิจ SME ตลอดจนการพัฒนาและสร้างศักยภาพทางการค้า และ (5) Platform to Regional Integration เป็นต้นแบบการรวมกลุ่มเศรษฐกิจภายในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และได้รับการออกแบบเพื่อรองรับการขยายตัวของประเทศภาคีในภูมิภาคในอนาคต

ประเทศสมาชิกในกลุ่ม TPP จะได้รับการลดภาษีหรือได้รับการยกเว้นภาษีการนำเข้าสินค้าต่าง ๆ ตามแต่ละเงื่อนไขของสินค้าในแต่ละประเภท ยกตัวอย่างเช่น รถยนต์และส่วนประกอบ โดยอัตราภาษีการนำเข้าจะลดลงไปอยู่ที่ 0% โดยจะค่อย ๆ ปรับลงภายใน 30 ปี ทั้งนี้ การลดภาษีนำเข้ารถยนต์ จะส่งผลดีต่อบริษัทรถยนต์ของญี่ปุ่น เนื่องจากช่วยให้สามารถแข่งขันในตลาดสำคัญอย่างสหรัฐอเมริกาได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตรถยนต์ในสหรัฐอเมริกาจะต้องเผชิญกับการแข่งขันด้านราคาจากญี่ปุ่นมากขึ้น ทั้งนี้ก่อนหน้าบริษัทญี่ปุ่นเคยต้องเผชิญกับกำแพงภาษีรถยนต์ที่ค่อนข้างสูงในสหรัฐอเมริกา เนื่องจากสหรัฐอเมริกามีการป้องกันอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศของตน

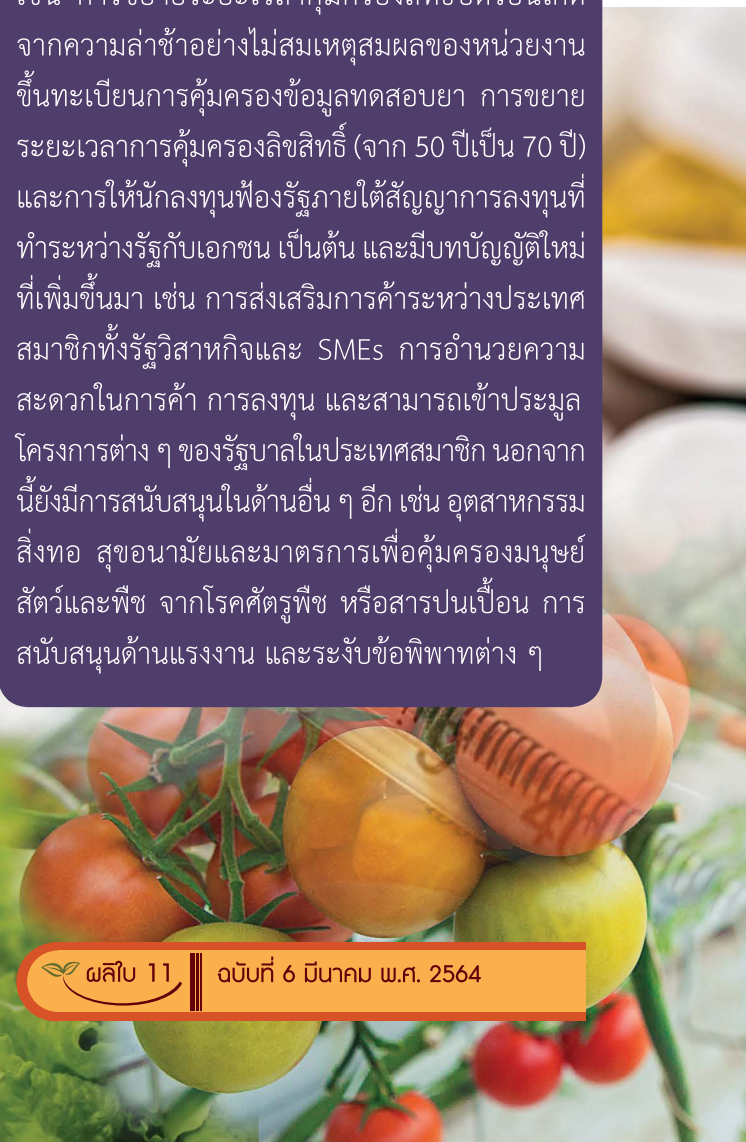
นอกจากนี้ ยังมีข้อตกลงที่จะยกเว้นภาษีนำเข้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องจักรกล ซึ่งจะส่งผลดีต่อมาเลเซียและเวียดนามที่มีสัดส่วนการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ไปยังสหรัฐอเมริกามากกว่า 47% และ 12% ของมูลค่าการส่งออกไปสหรัฐอเมริกาทั้งหมด ด้านภาษีการนำเข้าเครื่องจักรที่ลดลงยังช่วยส่งเสริมการลงทุนในประเทศ และขยายการลงทุนภายในกลุ่มประเทศ TPP ด้วยกันเองอีกด้วย อีกทั้ง การลดภาษีการนำเข้าเครื่องนุ่งห่มจากประเทศ TPP ที่จะเป็นผลดีต่อบริษัทข้ามชาติหลายแห่งในการส่งสินค้ากลับประเทศหลังจากได้ย้ายฐานการผลิตออกไปยังประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ อย่างเวียดนามและเม็กซิโกเพื่อลดต้นทุนการผลิต

ด้านสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรซึ่งเป็นประเภทสินค้าที่มีการกีดกันทางการค้าค่อนข้างสูงในหลายประเทศนั้น ทางญี่ปุ่นได้ตกลงที่จะค่อย ๆ เพิ่มโควตาการนำเข้าข้าวจากประเทศสมาชิกในกลุ่ม TPP ในแต่ละปีให้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม การเพิ่มโควตาการนำเข้าข้าวนี้จะส่งผลกระทบต่อราคาข้าวในญี่ปุ่นลดลง นอกจากนี้ ยังได้ลดภาษีการนำเข้าในสินค้าเกษตรอื่น ๆ อีก เช่น น้ำมันปาล์ม ซึ่งจะเป็นผลดีต่อมาเลเซียที่มีการส่งออกน้ำมันปาล์มกว่า 90% ของการส่งออกทั้งหมดของประเทศ อีกทั้ง น้ำตาล ผลไม้ ไข่ เนื้อ และผลิตภัณฑ์จากนมซึ่งจะส่งผลให้มีการแข่งขันเพิ่มขึ้นระหว่างประเทศที่มีการส่งออกผลิตภัณฑ์นมหลักของโลกอย่างนิวซีแลนด์และแคนาดา

ทั้งนี้ ข้อตกลง ยังครอบคลุมในเรื่องของการสร้างกฎระเบียบการค้าและการป้องกันทรัพย์สินทางปัญญา แรงงาน และสิ่งแวดล้อมให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยประเทศสมาชิกในกลุ่ม TPP ต้องนำมาตรฐานแรงงานตามอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization: ILO) มาบังคับใช้ ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวนี้จะกดดันประเทศกำลังพัฒนาอย่างเวียดนาม เม็กซิโก และมาเลเซียที่ยังคงมีปัญหาด้านการค้ามนุษย์ รวมไปถึงการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ตามอนุสัญญา UPOV 1991 ในด้านการป้องกันทรัพย์สินทางปัญญานั้นได้มีการพูดถึงสิทธิบัตรยา โดยในข้อตกลง TPP คาดว่าระยะเวลาการห้ามไม่ให้เปิดเผยข้อมูลการทดลองยาในกลุ่มชีวภาพตัวใหม่จะลดลงเหลือ 8 ปี จากที่สหรัฐอเมริกาต้องการให้เป็น 12 ปี ทำให้บริษัทยาในสหรัฐอเมริกาต้องเผชิญกับการแข่งขันมากขึ้นและอาจทำให้ราคาขายถูกลง ในขณะที่ราคาขายในประเทศกำลังพัฒนาซึ่งเป็นประเทศกลุ่มสมาชิกที่ไม่เคยมีเงื่อนไขดังกล่าวมาก่อน จะต้องเผชิญกับราคาขายที่แพงขึ้นและอาจเข้าถึงยาได้ช้าลง นอกจากนี้ ข้อตกลง TPP ยังได้มีกลไกแก้ไขข้อพิพาทระหว่างรัฐบาลและนักลงทุนต่างชาติ เช่น ห้ามไม่ให้บริษัทบุหรี่ฟ้องร้องรัฐบาลในกลุ่มประเทศ TPP ในกฎหมายด้านการป้องกันการสูบบุหรี่ (anti-smoking law) เป็นต้น

หลังจากการตัดสินใจของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาในปี 2560 ที่ถอนตัวจากความตกลง TPP ดังกล่าว ทำให้เหลือสมาชิก 11 ประเทศ ได้แก่ ชิลี นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ บรูไน ออสเตรเลีย เปรู มาเลเซีย เวียดนาม แคนาดา เม็กซิโก และ ญี่ปุ่น ซึ่งสมาชิก 11 ประเทศที่เหลือเห็นชอบที่จะคงข้อตกลงตาม TPP แต่จะระงับข้อตกลงบางประการที่ผลักดันโดยสหรัฐอเมริกา เช่น การขยายระยะเวลาคุ้มครองสิทธิทางปัญญา และอื่น ๆ โดยข้อตกลง CPTPP จะมีผลบังคับใช้ภายใน 60 วันหลังจากประเทศสมาชิกอย่างน้อย 6 ประเทศลงนามยอมรับร่วมกัน โดยจัดพิธีลงนามขึ้นเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2561 ณ กรุงซันโตอาโก ประเทศชิลี จากนั้นทุกประเทศจะดำเนินการเพื่อให้ความตกลงผ่านรับรองโดยสภาผู้แทนฯ ของแต่ละประเทศ ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งให้สัตยาบัน และเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2561 ความตกลง CPTPP ได้มีผลใช้บังคับ เนื่องจากมี 7 ประเทศสมาชิกให้สัตยาบันความตกลงดังกล่าวแล้ว ได้แก่ เม็กซิโก ญี่ปุ่น สิงคโปร์ นิวซีแลนด์ แคนาดา ออสเตรเลีย และเวียดนาม

ข้อตกลงที่มีการระงับจากเนื้อหาของ TPP เดิม หลังจากที่สหรัฐอเมริกาถอนตัวออกไป มีจำนวนทั้งหมด 22 ข้อ อาทิ การยุติข้อขัดแย้งระหว่างนักลงทุนกับรัฐ (Investor-State Dispute Settlement; ISDS) การปกป้องทรัพย์สินทางดิจิทัล การขยายและการเข้ากันได้ (Harmonization) ของลิขสิทธิ์ (Copyright) การขยายและการเข้ากันได้ของสิทธิบัตร (Patent) การเปิดการค้าเสรีของภาคเภสัชกรรม (Pharmaceutical) การเปิดเสรีของการบริการไปรษณีย์ (Postal Services) การเปิดตลาดโทรคมนาคม (Telecoms Markets) การจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเด็นการอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน การบริการ การจัดซื้อของภาครัฐ ด้านทรัพย์สินทางปัญญา ด้านสิ่งแวดล้อม และการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศ ขณะที่สาระสำคัญของความตกลง CPTPP ได้นำเอารายละเอียดของความตกลง TPP เดิมมาใช้บังคับแต่ชะลอการบังคับใช้ในบางประเด็นที่สำคัญ เช่น การขยายระยะเวลาคุ้มครองสิทธิบัตรอันเกิดจากความล่าช้าอย่างไม่สมเหตุผลของหน่วยงานขึ้นทะเบียนการคุ้มครองข้อมูลทดสอบยา การขยายระยะเวลาการคุ้มครองลิขสิทธิ์ (จาก 50 ปีเป็น 70 ปี) และการให้นักลงทุนฟ้องรัฐภายใต้สัญญาการลงทุนที่ทำระหว่างรัฐกับเอกชน เป็นต้น และมีบทบัญญัติใหม่ที่เพิ่มขึ้นมา เช่น การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศสมาชิกทั้งรัฐวิสาหกิจและ SMEs การอำนวยความสะดวกในการค้า การลงทุน และสามารถเข้าประมูลโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลในประเทศสมาชิก นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนในด้านอื่น ๆ อีก เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ สุขอนามัยและมาตรการเพื่อคุ้มครองมนุษย์ สัตว์และพืช จากโรคศัตรูพืช หรือสารปนเปื้อน การสนับสนุนด้านแรงงาน และระงับข้อพิพาทต่าง ๆ

เสียงจากสมาชิก CPTPP

ผลจากการเสวนา “ความตกลง CPTPP ประโยชน์ ผลกระทบ และ ประสบการณ์จากประเทศภาคี” ซึ่งจัดขึ้นโดยคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2563 มีประเด็นที่น่าสนใจหลายประการ โดยผู้แทนประเทศภาคีสมาชิก 3 ประเทศ ได้แก่ เวียดนาม ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น ได้ให้ความเห็นในลักษณะที่สอดคล้องกัน คือ ความตกลงดังกล่าวสามารถผลักดันให้ GDP ของประเทศทั้ง 3 เติบโตได้ แต่ยังมีผลกระทบที่ต้องให้ความใส่ใจอีกหลายประการ เช่น กรณีของเวียดนาม สินค้าส่งออกที่ได้รับผลกระทบทางลบชัดเจน คือ ยานยนต์ สินค้าเกษตรแปรรูป ผัก และผลิตภัณฑ์จากนม เนื่องจากมีการแข่งขันรุนแรงมากขึ้น โดยได้ให้คำแนะนำว่าไทยต้องให้ความสำคัญกับ SME เพื่อลดผลกระทบทางลบให้ได้มากที่สุด และส่งเสริมคุณภาพสินค้าในประเทศคู่ไปกับการส่งออก รวมถึงส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร ซึ่งจากกรณีของเวียดนาม พบว่ามีผู้ประกอบการเพียง 2% ที่เข้าใจว่า CPTPP คืออะไร จึงต้องส่งเสริมความเข้าใจอีกมาก และที่สำคัญคือต้องประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เชื่อมโยงกัน พิจารณาว่า SME จะได้ประโยชน์อย่างไร จะปฏิรูประบบราชการอย่างไร ให้รับมือกับผลกระทบด้านลบได้ และยอมรับว่าเวียดนามอยากได้เงินลงทุนจากต่างชาติ แต่ต้องคิดว่าทำอย่างไรจึงจะสามารถทำให้เงินลงทุนนั้นนำมาซึ่งอุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศ และจะมีส่วนช่วยยกระดับคุณภาพของประชากรในประเทศได้อย่างไร

ในขณะที่ออสเตรเลีย ให้ความเห็นว่า แม้ว่าหลายประเทศจะมีข้อตกลงการค้าเสรีกับออสเตรเลียอยู่แล้ว แต่การเข้าร่วม CPTPP ได้ช่วยเปิดโอกาสในประเทศที่ยังไม่มี FTA คือ แคนาดา และเม็กซิโก ซึ่งเป็นตลาดที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งสำหรับส่งออกน้ำตาล และสำหรับประเทศไทยที่เป็นผู้ผลิตน้ำตาลเองคงไม่ต่างกัน โดยประเทศสมาชิก CPTPP เป็นเป้าหมายส่งออกสินค้าของออสเตรเลียมากถึง 25% และส่งออกบริการ 20% ซึ่ง CPTPP จะช่วยให้การส่งออกภาคบริการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะบริการด้านการศึกษา และบริการด้านพอร์ตการลงทุน และหวังว่าความร่วมมือทางเทคนิคต่าง ๆ ระหว่างประเทศจะเพิ่มขึ้นในอนาคต

นอกจากนี้ การเข้าร่วมเป็นสมาชิกยังสร้างโอกาสในด้านอื่นเพิ่มเติมที่ FTA ฉบับก่อนไม่ครอบคลุม รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เช่น ทำให้ออสเตรเลียเข้าถึงสินค้าสำคัญของญี่ปุ่นได้มากขึ้นและการลดภาษีนำเข้าสินค้าอ่อนไหว เช่น เนื้อวัว ชีส มอลต์ และข้าว โดยคาดการณ์ว่าในอีก 10 ปีข้างหน้า ประชาชนออสเตรเลียจะมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.5% และรายได้เฉลี่ยของประชาชนในกลุ่มสมาชิกเพิ่มขึ้น 1% ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ อย่างไรก็ตาม ออสเตรเลียเข้าร่วม CPTPP ได้เพียง 1 ปี ทำให้การประเมินภาพรวมต่อเศรษฐกิจยังไม่อาจให้คำตอบชัดเจน และแน่นอนว่าต้องมีผลกระทบในทางลบ โดยเฉพาะกับความมั่นคงของ SME ในประเทศ แต่ก็เป็นเรื่องปกติของการเปิดเสรีการค้าที่จะต้องมีการผลบวกและผลลบต่อเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งแน่นอนว่า ออสเตรเลียอยู่ระหว่างการร่วมแก้ไขปัญหากับผู้ประกอบการ เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถหาประโยชน์จากการเข้าเป็นสมาชิกได้ในขณะนี้

สำหรับผู้ที่มองว่าส่วนที่ลำบากที่สุดคือการลดผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเกษตร ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นมีการทำ CPTPP Guideline เพื่อให้ข้อมูลเข้าใจง่าย และมีการจัดสัมมนาทั่วประเทศญี่ปุ่น เพื่อให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเกษตรมีความเข้าใจมากขึ้น นอกจากนี้ การมี FTA หลายฉบับอาจทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการใช้แบบฟอร์มต่าง ๆ ได้ และมีความเห็นว่ากฎเกณฑ์สำคัญที่จะทำให้ CPTPP ประสบความสำเร็จ คือ SME การสนับสนุนธุรกิจรายย่อยเหล่านี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นได้เข้ามาช่วยในการปรับปรุงการผลิต และการกำหนดมาตรฐาน โดยหากเทียบกับกรอบ FTA ที่ญี่ปุ่นมีกับไทย (JTEPA) หรือญี่ปุ่นกับอาเซียน (AJCEP) พบว่า CPTPP มีอัตราการลดภาษีที่ครอบคลุมมากกว่า ซึ่งญี่ปุ่นวางแผนลดภาษีถึง 95% ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการไทยสามารถส่งสินค้าไปยังญี่ปุ่นได้มากขึ้น และเพิ่มตัวเลือกของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) อีกด้วย ทั้งนี้สิ่งสำคัญคือมาตรฐานด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนข้อมูล ซึ่งการมาของโควิดทำให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์รายใหญ่ในญี่ปุ่น กล่าวว่า โควิดนำมาซึ่งโอกาสของ 5G, Remote Controlling และ Factory Automation ซึ่ง CPTPP สามารถเข้ามาส่งเสริมธุรกิจให้มีการลงทุน และพัฒนาผลิตภัณฑ์เหล่านี้ให้มีมาตรฐานกว่า JTEPA จึงอาจทำให้ผู้ผลิตสามารถพิจารณาการลงทุนพัฒนาสินค้าตามแนวคิด Industry 4.0 มากขึ้น นอกจากนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจ E-Commerce ก็จะได้ประโยชน์จากมาตรฐานเหล่านี้อีกด้วย

ความตกลง CPTPP จึงเป็นความตกลงที่ทำหายนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีข่าวมาว่าจีน สหราชอาณาจักร และเกาหลีใต้ สนใจที่จะเข้าร่วมกับความตกลงดังกล่าว หากเป็นจริงตามนั้น ขนาดเศรษฐกิจของภาคีสมาชิก CPTPP จะมีความเขยวมนมากยิ่งขึ้น ซึ่ง CPTPP เป็นความตกลงระหว่างประเทศที่มีผลใช้บังคับแล้ว ดังนั้นประเทศอื่น ๆ ที่สนใจจะร่วมเป็นภาคี รวมถึงประเทศไทย จึงต้องเข้าร่วมโดยวิธีการภาคยานุวัติ (accession) ซึ่งต่างจาก FTA อื่น ๆ หรือความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership – RCEP) ที่ไทยเข้าร่วมตั้งตั้งแต่ขั้นตอนการ

เจรจา สิ่งที่ไม่สามารถเจรจาได้ คือ เนื้อหาในตัวบทของความตกลง ในขณะที่สิ่งที่สามารถเจรจาได้ จะเป็นในส่วนของข้อเสนอเปิดตลาด (market access offers) และมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีด้านการเปิดตลาด (Non-Conforming Measures) และมาตรการระยะเปลี่ยนผ่าน (Transitional Measures) ที่มีการอนุญาตไว้ในความตกลง สำหรับสิ่งที่อาจเจรจาได้ คือ การขอความยืดหยุ่นหรือยกเว้นการปฏิบัติตามพันธกรณีบางประการ และการทำ side letter เพื่อเพิ่มความชัดเจนในการตีความข้อบทต่าง ๆ ซึ่งขึ้นกับฉันทานุมัติของภาคีสมาชิก

ในสภาพความเป็นจริงแล้ว คงไม่มีสิ่งใดที่ให้ผลดีเพียงอย่างเดียว ทุกสิ่งย่อมมีผลเสียเสมอ เช่นเดียวกับความตกลง CPTPP ที่จะเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นในทุกภาคส่วนเดินหน้าเข้าสู่มาตรฐานระดับสูง พัฒนากฎระเบียบภายในประเทศผลักดันผู้เกี่ยวข้องให้ได้รับประโยชน์สูงสุด กระจายผลประโยชน์ไปยังผู้ที่ได้รับผลกระทบอย่างทั่วถึง รวมถึงการมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎกติกาก่อนที่จะสายเกินไป หากองคาพยพมีความเข้มแข็งแล้ว ความท้าทายดังกล่าวจะเป็นประเด็นที่พิสูจน์ศักยภาพของคนไทยในที่สุด

ขอบคุณ : กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
องค์การการค้าโลก / ข้อมูล

คำถามฉีกซอง

พบกับใหม่ฉบับหน้า
สวัสดี...อังกฤษ

กองบรรณาธิการจดหมายข่าวพลีบุ
กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

E-mail ang.moac@gmail.com

หนอนผีเสื้อชอนใบมะเขือเทศ เป็นศัตรูพืชสำคัญที่สร้างความเสียหายให้แก่พืชหลากหลายชนิด โดยเฉพาะพืชวงศ์มะเขือ ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นรุนแรงและกว้างขวางสามารถแพร่ระบาดได้อย่างรวดเร็ว

พืชที่อยู่ในวงศ์มะเขือ (Solanaceae) เช่น มะเขือ มะเขือเทศ พริก มันฝรั่ง ยาสูบ รวมทั้งถั่วและกระหล่ำตั่ว หนอนผีเสื้อชอนใบมะเขือเทศจะเข้ากัดกินชอนไชใบ ลำต้น และผล ทำให้ผลผลิตลดลงกว่า 90%

หนอนผีเสื้อ

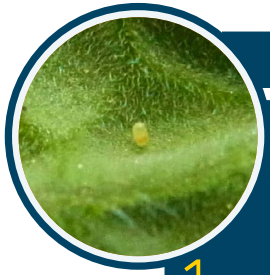
ชอนใบมะเขือเทศ

กองบรรณาธิการ

หนอนผีเสื้อขอนใบมะเขือเทศ (Tomato Leafminer)

มีวงจรชีวิต 24-38 วัน แบ่งเป็น 4 ระยะ

ระยะไข่ (4-6 วัน)

ตัวเต็มวัยเพศเมียหนึ่งตัววางไข่บนใบหรือผลได้ 300 ฟอง ไข่มีลักษณะทรงกระบอก ขนาดเล็ก สีเหลืองครีม ยาว 0.50 มิลลิเมตร

1.

ระยะหนอน (8-14 วัน)

ในระยะนี้หนอนจะมี 4 วัย วัยแรกจะมีสีครีม ขนาดยาว 1 มิลลิเมตร จากนั้นจะเปลี่ยนเป็นสีเขียว และเปลี่ยนเป็นสีชมพูเมื่อใกล้เข้าดักแด้ หนอนวัยที่ 4 จะมีขนาดยาว 6-7 มิลลิเมตร

2.

ระยะตัวเต็มวัย (6-15 วัน)

เป็นผีเสื้อกลางคืนขนาดเล็ก ขนาดลำตัวยาว 5-7 มิลลิเมตร สีน้ำตาลอมเทา เพศผู้มีอายุ 10-15 วัน เพศเมียมีอายุ 6-7 วัน

4.

ระยะดักแด้ (7-10 วัน)

โดยหนอนจะเข้าดักแด้บนผิวใบหรือในดิน

3.

การเข้าทำลายของหนอนผีเสื้อขอนใบมะเขือเทศ โดยทั่วไปหนอนจะเข้าทำลายที่ใบเป็นหลัก แต่ในช่วงวัยท้าย ๆ จะเข้าไปทำลายผลได้โดยตัวหนอนกัดกินซอนไซไปภายในแผ่นใบ แต่ยังคงมีเนื้อเยื่อใบอยู่คงรูปทำให้การสังเคราะห์แสงลดลงแผ่นใบที่ถูกทำลายจะแผ่ขยายเป็นวงกว้างและรวดเร็ว โดยหากเกิดความเสียหายรุนแรงมากอาจทำให้ใบร่วงและพืชตายได้ ผลที่ถูกหนอนเข้าทำลายจะมีแผลเป็นหลุมหรือรู มีขุยสีเข้ม เมื่อผ่าผลจะพบตัวหนอนกัดกินทำลายอยู่ภายในผล

รอยทำลายแผ่กว้าง

รอยทำลายเป็นเส้นโค้ง

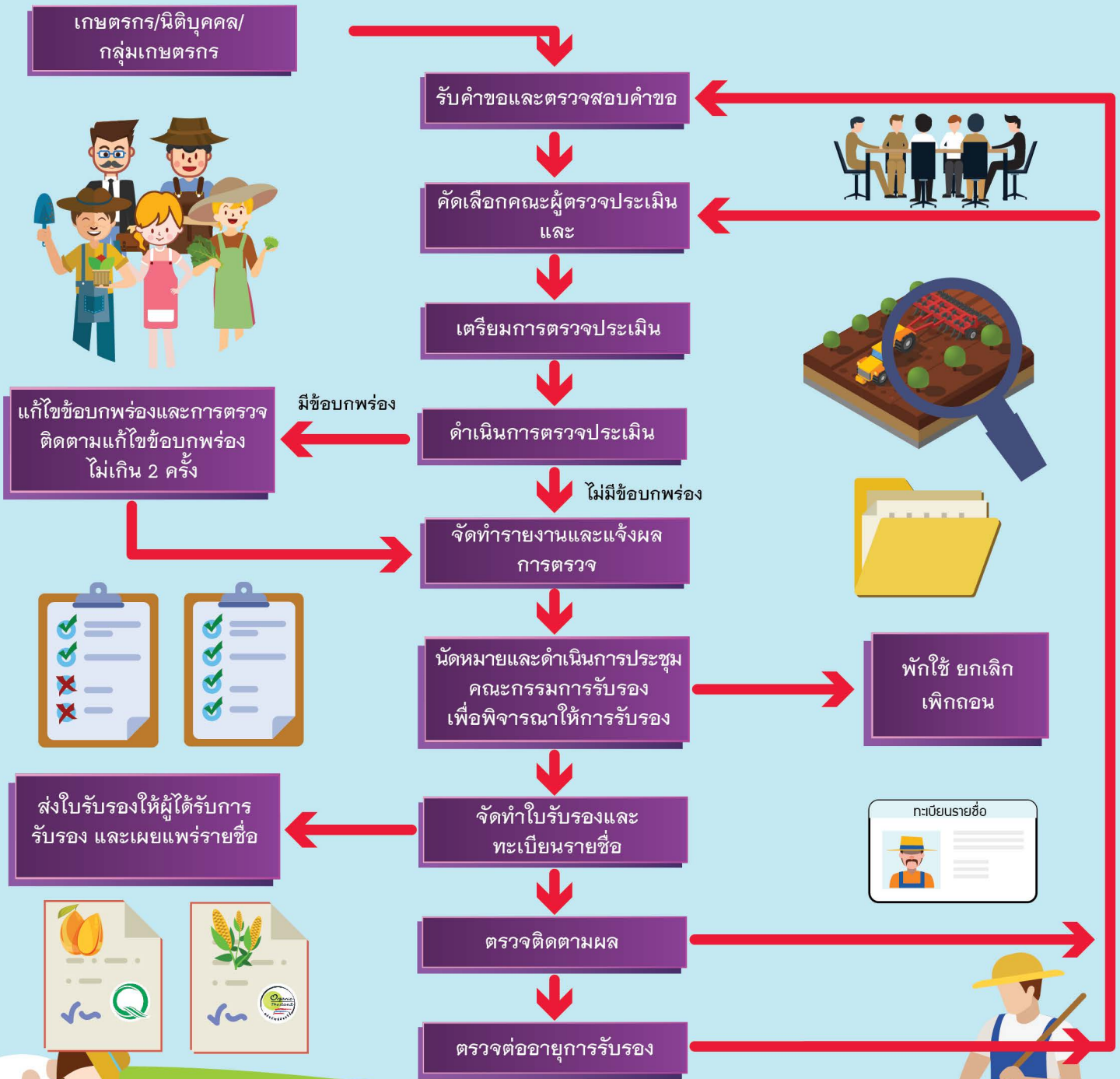

ลักษณะการทำลายใบจากหนอนผีเสื้อขอนใบมะเขือเทศจะแตกต่างจากใบที่ถูกหนอนแมลงวันขอนใบมะเขือเทศทำลาย โดยสังเกตจากลักษณะแผล ใบที่ถูกหนอนผีเสื้อขอนใบมะเขือเทศทำลายจะมีรอยทำลายแผ่กว้าง แต่ใบที่ถูกหนอนแมลงวันขอนใบมะเขือเทศทำลายจะมีรอยทำลายเป็นเส้นโค้งอย่างเห็นได้ชัด

เกษตรกรที่พบการเข้าทำลายของหนอนผีเสื้อขอนใบมะเขือเทศ หรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติมสามารถติดต่อได้ที่ สายด่วนเฟ้าระวังหนอนผีเสื้อขอนใบมะเขือเทศ โทร.06 1415 2517

ข้อมูล/ภาพประกอบ : สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช กรมวิชาการเกษตร

การตรวจประเมิน ตรวจจับอายุ ตรวจติดตามผล เพื่อการรับรองแหล่งผลิต GAP พืช และการผลิตพืชอินทรีย์

กองพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช
กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์ : 0 2579 2556 เว็บไซต์ : www.doa.go.th

ผลิใบ ก้าวข้ามการวิจัยและ พัฒนาการเกษตร

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกรมวิชาการเกษตร
- เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับนักวิจัยกับผู้บริหาร นักวิจัยกับนักวิจัย และนักวิจัยกับผู้สนใจ การแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
- เพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันจะเป็นตัวอย่างหรือเป็นพื้นฐานการวิจัยขั้นสูงต่อไป

ที่ปรึกษา : พิเศษฐ์ วิริยะพาหะ อังอร บัญญากิจ อนันต์ อักษรศรี สมบัติ ตงเต้า ธิดากุล แสนอุดม
บรรณาธิการ : อุดมพร สุพคุณธ์
กองบรรณาธิการ : อัจฉนา สุวรรณภักดิ์ จันทน์กานต์ งามสุภาธา มธุรส วงษ์ภักดิ์ จันตรี จิตรสมาน
ช่างภาพ : กัญญาณัฐ โพธิ์แดง
ช่างศิลป์ : มณฑา แกมเงิน กฤษญา ดาวเรือง วรวิทย์ อ่ำช้าง
บันทึกข้อมูล : สมจิตต์ ยะลาหะ
จัดส่ง : ธวัชชัย สุวรรณพงศ์
สำนักงาน : กรมวิชาการเกษตร ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2561 2825 โทรสาร : 0 2579 4406
E-mail : prdoa55@gmail.com
พิมพ์ที่ : บริษัท สอนฤณการพิมพ์ จำกัด โทรศัพท์ : 0 2282 6033 4